

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Erphonis, Mimigardefordensis Avt Mimmigernefordensis Nvnc Monasteriensis Episcopi, In Ordine & Nvmero Septimi Decimi

Boichorst, Albert

Monasteri[i] Westphaliae, 1649

Capvt IV. De obitu Friderici Episcopi, & quo Anno eidem S. Erpho
successerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13197

CAPVT QVARTVM.

*De obitu Friderici Episcopi, & quo Anno eidem
S. ERPHO successerit.*

ANNO Domini 1085. pio & liberali Antistite Mimigardesfordensî Friderico, piè vitâ functo, Successor eius, iam antea, vti infra probabimus, designatus, omnium votis petitus, declaratus & renunciatus fuit S. ERPHO, eoque maiori omnium gaudio & applausu receptus, quo munere Episcopali magis dignum fuisse, sancta & humilis eius vita & conuersatio, postmodum demonstrauit.

Hoc verò Anno, Friderici mortem & in principio sequentis, Successoris eius surrogationem contigisse omninò statuendum ac firmandum, duo originalia huius Sancti Diplomata in Archiuo Abbatia Fricconhorstensis Diœcesis nostræ asseruata, manifestum faciunt, illorum enim Diplomatum originaliter à me visorum & lectorum, subscriptio est talis.

Et primi quidem.

Actum Mimigardesford in Camerâ Episcopi, Anno Dominice Incarnationis millesimo, octogesimo sexto, Indict. VIIII. III. Calendas Ianuarij.

Anno verò Ordinationis Domini ERPHONIS Episcopi primo feliciter, Amen.

Secundi verò.

Actum Fricconhorst, Anno Dominice Incarnationis millesimo, 90. Indictione XIIII. IIII. Nonas Septembris, Anno Ordinationis meae quinto feliciter, Amen.

Ex quo necessariò sequitur Anno suprâ memorato 1085. Fridericum mortuum, & Successorem eius in principio insequentis Anni ordinatum fuisse. i. Interim & illud ex vtroque Diplomate certum est, Fridericum tribus Annis ante 1088. in quem aliqui ipsius obitum referre volunt, cum vitâ Episcopatum in hac terrâ deseruisse. 2.

D 2

NOTÆ

AD CAPVT QVARTVM.

1. In principio anni 1086. S. ERPHONEM consecratum fuisse Episcopum omni dubio carere existimo, eo quod in Diplomate suo primo, tertio Calendas Ianuar. quæ est 30. Decembr. Anno 1086. erecto, dicat, se tum temporis adhuc fuisse in Anno consecrationis suæ primo, & in allegato alias manuscripto inueniatur, ipsum 3. Idus Ianuarij, & quidem Anno 1085. partem Occidentalem Monasterij Transaquensis consecrasse. In quo quamuis erratum esse existimem, ideo quod illo Anno adhuc Fridericus Episcopus vixerit, & S. ERPHO iuxta proprium ipsius testimonium, illo tempore nondum consecratus fuerit, attamen illum errorem, saluo interim cuiuscunque melius sentientis iudicio, in manuscriptis incuriã scribentium, præsertim in eisra formandã, à tempore illo, quo cifra vsus ab Arabibus ad nos peruenit, de quo supra memini, illapsum, vti facillimè contingere potest, atque plerumque solet, corrigendum, ac ideo quoad consecrationem Ecclesiæ Transaquensis, pro annis 1085. 1086. 1087. & 1088. putarem ponendos esse, Annos 1086. 1087. 1088. & 1089. Quod si fiat, omnia plana & expedita sunt, debuitq; tali casu S. ERPHO intra 30. Decembr. Anni 1085. & 11. Ianuar. Anni 1086. necessario consecratus fuisse Episcopus, quod vtique est in principio istius Anni.

2. Habet D. Doctõr Gigas, pie memoriæ, in suo Catalogo Episcoporum Monasteriensium hæc formalia; Fridericus I. Marchio Misnie, è suo Patrimonio fundauit insigne Collegium S. Mauritij extra muros, in quo sepultus Anno 1088. Ego sanè de sepulturã factã nihil disputare volo, sed Fridericum Anno 1085. mortuum esse, & Anno 1088. S. ERPHONEM iam tribus Annis Episcopatum administrasse, supra euidentissimè probatum est; vnde cuiusuis censura & iudicio submitto, an existimandum sit, illo præsertim seculo, sepulturam Episcopi ad tres Annos & vltra dilatam fuisse.

CAPVT QVINTVM.

*De Canonicã assumptione & sublimatione S. ERPHONIS
in Episcopum Monasteriensem, & quod Schismaticis
non adhaerit, sed semper in communione
S. Sedis Apostolicæ fidelis
permanerit.*

PRobabile autem valdè est, Fridericum iam senescentem, Catholicum omnino, & in communione S. Sedis Apostolicæ fidelissimè perseuerantem, vtpotè
à S.